ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA nr.2525 Dosar nr.30780/3/2008

Ședința publică de la 5 mai 2011

Președinte:	Carmen Ilie	- judecător
	Emanuel Albu	- judecător
	Iuliana Rîciu	- judecător
	Mariana Cucu	- magistrat asistent

S-au luat în examinare recursurile declarate de Andrei Alexandru împotriva Sentinței nr.3105 din 24 iunie 2010 și a Sentinței nr.4070 din 22 octombrie 2010 și de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității împotriva Sentinței nr.3105 din 24 iunie 2010 ale Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns recurentul-pârât Andrei Alexandru, asistat de avocat .... și intimatul-reclamant Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, prin consilier juridic ....

Procedura legal îndeplinită.

Magistratul asistent a prezentat referatul cauzei, învederând faptul că reclamantul a depus la dosar, prin registratura secției, întâmpinare, la recursul formulat de către pârât.

Înalta Curte comunică recurentului-pârât, prin consilier juridic, un exemplar al întâmpinării formulate în cauză.

Recurentul-reclamant rectifică numărul sentinței recurate menționate în cererea de recurs, arătând că din eroare a indicat 3195, în loc de 3105, Înalta Curte luând act de această rectificare.

Nemaifiind chestiuni prealabile de formulat, Înalta Curte constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părților, prin reprezentanți, în susținerea și, respectiv, în combaterea motivelor de recurs.

Recurentul-reclamant, prin avocat, solicită admiterea ambelor recursuri formulate. Cu privire la recursul declarat împotriva Sentinței nr.3105/2010, solicită modificarea acestei sentințe, în sensul admiterii în totalitate a cererii conexe, cu obligarea pârâtului la plata despăgubirilor, respectiv a daunelor morale. Învederează că cele trei note informative invocate nu există, astfel, instanța de fond a apreciat pe baza unor informații și nu pe baza probelor. Precizează că singurele acte existente sunt cele patru

rapoarte întocmite şi care se referă la cetăţeni străini şi nu la cetăţeni români, astfel cum prevede legea.

În ceea ce priveşte recursul declarat împotriva Sentinţei nr.4070/ 2010 prin care s-a respins cererea completatoare, solicită modificarea acestei sentinţe, în sensul admiterii cererii.

Recurentul-pârât, prin consilier juridic, solicită admiterea recursului său şi respingerea celor două recursuri formulate de recurentul-reclamant. Arată că reclamantul a furnizat informaţii despre un elev, deci care nu era adult, şi faţă de acela s-au luat măsuri de prelucrare de organele de partid, aşa cum a arătat în apărările scrise. Invocă depoziţia reclamantului dată în faţa Colegiului autorităţii pârâte, în care a arătat că nu contrazice cele afirmate în raportul întocmit. Astfel, ne aflăm în faţa unui denunţ cu privire la o poziţie potrivnică regimului comunist, care a condus la repercusiuni asupra persoanei, or, din acest punct de vedere condiţia este nu numai îndeplinită, dar chiar şi depăşită.

Cu privire la cererea conexă, arată că nu există nicio contradicţie între acţiune şi rapoartele întocmite, solicitând modificarea sentinţei şi în ce priveşte această cerere, iar referitor la cererea de daune, arată că este nejustificată.

Recurentul-reclamant, prin avocat, solicită respingerea recursului declarat de pârât, ca nefondat. Arată că în raportul întocmit se face vorbire de trei note scrise şi semnate de reclamant prin care se aduce atingere unui cetăţean român, or, ele nu există, caz în care nu se poate reţine calitatea acestuia de colaborator al Securităţii. Cât priveşte audierea reclamantului, aceasta a avut loc după aproximativ 40 de ani, acesta fiind motivul pentru care a oscilat în răspunsuri, pentru că trecuse foarte mult timp de atunci.

Recurentul-pârât, prin consilier juridic, în ceea ce priveşte cele trei note, invocă întâmpinarea formulată în cauză.

În conformitate cu dispoziţiile art.150 şi art.256 Cod procedură civilă, Înalta Curte reţine cauza în vederea soluţionării.

ÎNALTA CURTE,

Asupra recursului de faţă;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

I. Circumstanţele cauzei

1. *Obiectul acţiunii*

Prin cererea înregistrată pe rolul Curţii de Apel Bucureşti – Secţia a IX-a civilă şi pentru cauze privind proprietatea intelectuală, reclamantul Andrei Alexandru a solicitat, în contradictoriu cu Consiliul Naţional

pentru Studierea Arhivelor Securităţii, anularea Deciziei nr.7070 emisă de Colegiul C.N.S.A.S la data de 13.12.2007.

În motivarea cererii, reclamantul a invocat Decizia Curţii Constituţionale nr.51 din 31 ianuarie 2008, referitoare la excepţia de neconstituţionalitate a dispoziţiilor Legii nr.187/1999, din considerentele căreia rezultă că, în drept, activitatea desfăşurată de Colegiul Consiliului, între care şi Decizia nr.7070 din 13.12.2007, adoptată împotriva sa, a fost dată cu încălcarea prevederilor Constituţiei, şi pe cale de consecinţă, este nulă de drept.

Curtea de Apel Bucureşti - Secţia a IX-a Civilă şi pentru cauze privind proprietatea intelectuală, prin Încheierea din 03.04.2008, a scos cauza de pe rol şi a înaintat-o Secţiei a VIII-a contencios administrativ şi fiscal a Curţii de Apel Bucureşti, care la rândul său, prin Decizia nr.1719 din 30.06.2008, a declinat competenţa soluţionării cauzei în favoarea Tribunalului Bucureşti.

Prin cererea conexă înregistrată pe rolul Judecătoriei sectorului 2, reclamantul Alexandru Andrei a chemat în judecată pe pârâtul Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii, solicitând:

1. Rectificarea unor date inexacte din dosarul R 95996 aflat în custodia sa prin efectuarea următoarelor menţiuni şi notificarea acestora către terţi:

a) Alexandru Andrei a devenit membru PCR în 1977.

b) Alexandru Andrei s-a transferat în interesul serviciului la Institutul de Cercetări pentru Tehnică de Calcul în mai 1981.

c) Cele 3 note informative, despre care se face vorbire în dosarul R 95996, că ar fi fost scrise de Alexandru Andrei în perioada 21.04.1975-17.09.1975, nu există în fondul documentar al CNSAS şi nici în arhivele altor instituţii la care CNSAS a apelat respectiv SRI, SIE şi MApN - S.I.A. (Serviciul Istoric al Armatei).

2. Acordarea unei despăgubiri în cuantum de 1 un leu.

3. Acordarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii, reclamantul a arătat că a depus la registratura autorităţii pârâte, la data de 19.12.2007, cererea nr. P2865/07, prin care a cerut efectuarea menţiunilor sus-indicate, conform O.U.G nr.16/2006, art.16 (1), alin (1), lit.a) şi notificarea acestora către terţi, potrivit art.16(1), alin.(1), lit.b) din acelaşi act normativ.

Judecătoria sectorului 2, prin Sentinţa nr.2730 din 24.03.2008 a declinat competenţa soluţionării cauzei la Curtea de Apel Bucureşti, care la rândul său, prin Sentinţa nr.2767 din 21.10.2008, a declinat competenţa la Tribunalul Bucureşti şi, constatând existenţa unui conflict negativ de competenţă a înaintat cauza la Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie pentru soluţionarea acestuia.

Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr.720 din 11.02.2009 a stabilit competența de soluționare a cauzei în favoarea Curții de Apel București.

Învestită astfel cu soluționarea cauzei, Curtea de Apel București a înregistrat cauza sub nr.5161/2/2009, iar prin Încheierea din 08.01.2010, a dispus conexarea Dosarului nr.5161/2/2009 la Dosarul nr.30780/3/2008, ca urmare a legăturii dintre obiectul și cauza celor două dosare.

2. Hotărârile primei instanțe

Cu privire la Sentința civilă nr.3105 din 24.06.2010

Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, prin Sentința nr.3105 din 24 iunie 2010, a admis cererea principală formulată de reclamantul Alexandru Andrei în contradictoriu cu pârâtul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității; a admis în parte cererea conexă formulată, a anulat Decizia nr.7070/13.12.2007, emisă de pârât și a dispus rectificarea unor date din Dosarul R 95996, în sensul că reclamantul a devenit membru PCR în 1977 și că s-a transferat în interesul serviciului la ICTC în mai 1981.

Pentru a pronunța această soluție, prima instanță a reținut, în esență, că prin Decizia nr.4263 din 30.10.2007 Colegiul CNSAS a constatat că reclamantul a fost colaborator al poliției politice comuniste, iar prin Decizia nr.7070 din 13.12.2007 a respins contestația formulată de reclamant împotriva Deciziei nr.4263/2007.

Totodată, a reținut că la data sesizării, verificării și emiterii Deciziei nr.7070 din 13.12.2007 pârâtul a respectat procedura prevăzută de art.2 și 3 din Legea nr.187/1999 și de Regulamentul din 16.05.2000, împrejurarea că ulterior emiterii deciziei contestate s-a pronunțat Decizia nr.51/31.01.2008 a Curții Constituționale, prin care Legea nr.187/1999 a fost declarată neconstituțională, neinfirmând legalitatea procedurilor parcurse anterior emiterii deciziei Curții Constituționale.

În ceea ce privește prima condiție prevăzută de Legea nr.187/1999, prima instanță a apreciat că este îndeplinită, întrucât reclamantul a furnizat informații prin notele informative redactate.

Cu privire la a doua condiție, a reținut că informațiile furnizate sunt cuprinse în trei note informative, dar în niciuna dintre note nu se denunța activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

Pe de altă parte, în cele trei note, reclamantul a furnizat informații despre cetățeni străini, nu români.

Or, în preambul Legii nr.187/1999 se arată că regimul totalitar comunist a fost unul care a acționat „împotriva cetățenilor țării, drepturilor și libertăților lor fundamentale”.

Din interpretarea gramaticală și teleologică a acestui preambul și a întregii legi rezultă că furnizarea sau înlesnirea transmiterii informațiilor

către Securitate trebuie să fi fost de natură să aducă atingere drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale cetăţenilor români, astfel că nici cea de-a treia condiţie nu este îndeplinită pentru că notele date de reclamant nu sunt de natură să aducă atingere drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale cetăţenilor români.

În privinţa cererii conexe, prima instanţă a reţinut că reclamantul a devenit membru PCR în 1977 şi nu în 1984 şi ca s-a transferat în interesul serviciului la Institutul de Cercetări pentru Tehnică de Calcul CTC în mai 1981 şi nu în 1984.

Cu privire la Sentinţa civilă nr.4070 din 22.10.2010

Prin cererea înregistrată la 06.09.2010, reclamantul Andrei Alexandru a solicitat, în contradictoriu cu pârâtul Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii, completarea Hotărârii nr.3105 din 24.06.2010 pronunţata de Curtea de Apel Bucureşti - Secţia a VIII-a contencios administrativ şi fiscal prin care s-a admis cererea principala şi s-a admis in parte cererea conexă formulate de reclamant.

În motivarea cererii, reclamantul a arătat că prin acţiunea conexă, înregistrata iniţial pe rolul Judecătoriei sector 2 Bucureşti, a solicitat obligarea pârâtului la rectificarea unor date incomplete şi inexacte din Dosarul nr.R 95996 prin efectuarea unor menţiuni cu privire la acestea, precum şi acordarea de despăgubiri, iar prin hotărârea pronunţată instanţa a admis în parte cererea conexă, a dispus rectificarea unor date din dosarul nr.R 95996, în sensul că reclamantul a devenit membru PCR în anul 1977 si s-a transferat in interesul serviciului la ICTC în mai 1981, dar nu s-a pronunţat cu privire la capetele de cerere referitoare la inexistenta celor trei note informative şi acordarea de despăgubiri.

Curtea de Apel Bucureşti – Secţia a VIII-a contencios administrativ şi fiscal, prin Sentinţa nr.4070 din 22 octombrie 2010, a respins cererea de completare a Hotărârii nr.3105 din 24 iunie 2010 formulată de reclamantul Alexandru Andrei în contradictoriu cu pârâtul Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii, ca neîntemeiată.

În considerentele hotărârii, prima instanţă a reţinut că s-a pronunţat implicit asupra cererii de despăgubiri şi cererii de rectificare a unor date inexacte din Dosarul R 95996 cu privire la cele trei note informative despre care se face vorbire, în sensul respingerii lor, fapt ce rezultă din admiterea în parte a cererilor reclamantului şi a anulării Deciziei nr.7070 din 13.12.2007, emisă de pârât şi rectificării unor date din Dosarul R 95996, în sensul că reclamantul a devenit membru PCR în 1977 şi s-a transferat în interesul serviciului la ICTC în mai 1981.

Astfel, a rezultat că celelalte două cereri formulate de reclamant au fost respinse, cererea de constatare a inexistenţei celor trei note informative nefiind admisibilă în raport de faptul că se cere constatarea

unei stări de fapt şi nu de drept, încălcându-se dispoziţiile art.18 din Legea nr.554/2004, iar în ceea ce priveşte cererea de despăgubiri, reclamantul nu a făcut dovada existenţei unui prejudiciu.

3. Recursurile exercitate în cauză

3.1. Recursul formulat de reclamantul Andrei Alexandru împotriva Sentinţei nr.3105 din 24 iunie 2010 pronunţată de Curtea de Apel Bucureşti – Secţia a VIII-a contencios administrativ şi fiscal.

Motivele de recurs sunt întemeiate pe dispoziţiile art.304 pct.9 şi art.304[1] Cod procedura civilă.

3.1.1. Recurentul consideră că în temeiul art.16[1] din O.U.G. nr.16/2006, act normativ respins prin Legea nr.295/2008, dar în vigoare la data când a fost emis răspunsul intimatului, poate să solicite constatarea existenţei dreptului său de a solicita efectuarea menţiunilor referitoare la inexistenţa celor trei note informative.

3.1.2. Refuzul intimatei este nelegal, deoarece i se solicită să facă dovada unui fapt negativ, dovadă imposibil de făcut.

3.1.3. Referitor la daunele solicitate, pretenţia ar fi îndreptăţită în raport de faptul că în presa scrisă şi vorbită au apărut o serie de articole conţinând referiri la datele inexacte şi incomplete din dosarul său care i-au lezat onoarea, demnitatea şi reputaţia.

3.2. Recursul formulat de reclamantul Andrei Alexandru împotriva Sentinţei civile nr.4070 din 22.10.2010 pronunţată de Curtea de Apel Bucureşti – Secţia a VIII-a contencios administrativ şi fiscal.

Motivele de recurs sunt întemeiate pe dispoziţiile art.304 pct.6 , 9 şi art.304[1] Cod procedura civilă.

3.2.1. Recurentul consideră că instanţa de fond trebuie să se pronunţe explicit şi asupra capetelor de cerere referitoare la rectificarea datelor inexacte cu privire la cele trei note informative şi acordarea de despăgubiri.

3.2.2. Faptul că cererea de constatare a inexistenţei celor trei note infirmative nu este admisibilă, aspectul trebuia să fie motivat de judecătorul fondului în cuprinsul Sentinţei nr.3105/2010 a cărei completare s-a solicitat.

3.2.3. Nici motivarea respingerii cererii de despăgubiri cuprinsă în Sentinţa nr.4070/2010 nu se regăseşte în Sentinţa nr.3105/2010, rezultând că instanţa nu s-a pronunţat nici implicit, nici explicit asupra respingerii capetelor de cerere arătate.

3.2.4. Cererea de daune este îndreptăţită faţă de referirile ce i-au lezat onoarea, demnitatea şi reputaţia.

3.3. Recursul formulat de intimatul-pârât Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii împotriva Sentinţei civile nr.3105 din 24.06.2010

pronunțată de Curtea de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Motivele de recurs sunt întemeiate pe dispozițiile art.304^1 Cod procedura civilă.

3.3.1. Instanța de fond nu a analizat înscrisul determinant în probarea activității de poliție politică.

Prin intermediul acestui înscris redactat de către ofițerii de Securitate, se arată că „în perioada cât a ținut legătura cu organele noastre, informatorul a furnizat 3 note informative, una dintre ele privind un elev care a avut unele manifestări negative cu privire la politica de socializare a partidului și asupra căruia s-au luat măsuri de prelucrare de către organele de partid".

3.3.2. Art.5 alin.(3) din Legea nr.187/1999 instituie o prezumție de veridicitate cu privire la conținutul înscrisurilor redactate de ofițerii de Securitate, prezumție ce nu a fost răsturnată în speță.

Recurentul-reclamant nu a contrazis explicit cele reținute, iar informațiile îndeplinesc condițiile impuse de art.5 alin.(3) sus menționat cu privire la capacitatea acestora de a produce consecințe, în sensul unor posibile încălcări ale drepturilor fundamentale ale celor la care se refereau.

În speță, standardul legal este nu numai îndeplinit, dar și depășit, în sensul că „s-au luat măsuri de prelucrare de către organele de partid".

3.3.3. Admiterea în parte a cererii conexe nu este justificată, deoarece din documentele dosarului nu rezultă că informatorul „Adam" ar fi devenit membru de partid și s-ar fi transferat în interesul serviciului în 1984.

4. Apărările formulate de recurentul Andrei Alexandru împotriva recursului declarat de pârâtul C.N.S.A.S.

Prin întâmpinare, se solicită respingerea recursului ca nefondat.

4.1. Critica vizând împrejurarea că instanța de fond nu a analizat înscrisul considerat de recurent determinant, este nefondată.

Câtă vreme recurentul nu a fost în măsură să depună la dosarul cauzei cele trei note, pentru ca ele să fie supuse cenzurii judecătorului și nu a administrat în completare alte probe care să demonstreze conținutul acestor note, instanța de fond nu putea să se refere la înscrisuri inexistente.

4.2. Teza emisă de recurent în sensul existenței unei prezumții de veridicitate cu privire la conținutul înscrisurilor redactate de ofițerii de securitate este contrară scopului O.U.G. nr.24/2008 – stabilirea adevărului istoric asupra perioadei dictaturii comuniste.

Prezumția de veridicitate este contrară Deciziei Curții Constituționale nr.51/2008.

4.3. Este nefondată şi critica privind îndeplinirea celei de-a doua condiţii impusă de art.5 alin.(3) din Legea nr.187/1999, hotărârea instanţei de fond conţinând o amplă argumentare care nu este răsturnată de susţinerile recurentei.

4.4. Solicită respingerea acţiunii C.N.S.A.S. în sensul recunoaşterii faptului că a scris cele trei note, cele consemnate sunt scoase din context.

4.5. Referitor la motivele de recurs ce privesc cererea conexă se solicită respingerea lor.

II. Considerentele Înaltei Curţi - instanţă competentă să soluţioneze recursurile formulate.

1. Cu privire la recursul pârâtului Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii.

Recursul este fondat.

1.1. Potrivit dispoziţiilor art.5 alin.(3) din Legea nr.187/1999, informaţiile furnizate sau înlesnirea transmiterii de informaţii se poate realiza sub orice formă, precum: note, rapoarte scrise, relatări verbale, consemnate de lucrătorii operativi.

Instanţa de fond a analizat note redactate de reclamantul Alexandru Andrei în perioada în care nu devenise colaborator al Securităţii şi semnate cu numele real.

Astfel cum a arătat şi recurentul-pârât, înscrisul determinant pentru stabilirea calităţii de colaborator nu a fost analizat de instanţa de fond.

1.2. Din actele dosarului rezultă că reclamantul a furnizat numai note verbale, nu a furnizat niciun material scris.

Din consemnările ofiţerilor de securitate rezultă că reclamantul a furnizat trei note verbale, una dintre ele privind un elev care a avut manifestări negative cu privire la politica de socializare a partidului şi asupra căruia s-au luat măsuri de prelucrare de către organele de partid.

În mod cert informaţiile furnizate îndeplinesc condiţiile impuse de art.5 alin.(3) din Legea nr.187/1998, deoarece denunţau o atitudine potrivnică regimului comunist, de natură să aducă atingere drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, în concret, dreptul la libera exprimare.

În speţă, atingerea drepturilor şi libertăţilor fundamentale s-a şi produs.

1.3.3. Pentru stabilirea calităţii de colaborator al poliţiei politice comuniste, legea nu prevede un număr minim de informaţii, astfel încât este suficientă dovedirea unei singure delaţiuni a persoanei verificate.

1.4. Mai mult, prin acceptarea ca dovadă a informaţiilor furnizate a relatărilor verbale consemnate de lucrătorii operativi legea instituie o prezumţie relativă şi de veridicitate a celor reţinute în cuprinsul

înscrisului, prezumție ce poate fi răsturnată de partea adversă, ceea ce în speță nu a avut loc.

1.5. Față de acestea, se constată că motivele de recurs invocate de recurentul-pârât cu privire la calitatea de colaborator al reclamantului sunt întrunite, fiind îndeplinite dispozițiile art.5 alin.(3) din Legea nr.187/1999.

1.6. În ceea ce privește motivele de recurs formulate pe aspectele legate de cererea conexă, de asemenea, se va constata temeinicia acestora.

Rectificarea datelor din Dosarul R 95996 în sensul că reclamantul a devenit membru PCR în anul 1977 și că s-a transferat în interesul serviciului la ICTC în mai 1981 nu este justificată.

Din documentul aflat la dosar nu rezultă că informatorul a devenit membru de partid și că s-a transferat în interesul serviciului în anul 1984, ci doar că încetarea legăturii dintre Securitate și reclamant a avut loc la 24.05.1984.

Din actele dosarului rezultă datele transferului și ale devenirii membru PCR, astfel încât în mod cert, interpretarea făcută de instanța de fond este greșită.

2. *Cu privire la recursurile formulate de reclamantul Andrei Alexandru împotriva Sentinței nr.3105 din 24 iunie 2010 și a Sentinței nr.4070 din 22 octombrie 2010 ale Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.*

Recursurile sunt nefondate.

2.1. Cererea de rectificare a datelor inexacte din dosarul R 95996 în sensul că cele trei note informative scrise în perioada 21.04.1975 - 17.09.1975 nu există, nu este întemeiată.

Cele trei note informative, după cum s-a reținut mai sus, au fost date verbal, nu sunt scrise, așa cum greșit afirmă recurentul, și sunt consemnate de lucrătorii operativi.

2.2. În raport de constatarea netemeiniciei pretențiilor reclamantului, obligarea pârâtului la 20.000 lei, cu titlu de despăgubiri nu poate fi primită.

2.3. Cererea de completare a Sentinței civile nr.3105 din 24.06.2010 a fost respinsă în mod corect de instanța de fond.

Cererea este neîntemeiată și în raport cu concluziile la care a ajuns instanța de recurs, în sensul că respingerea cererii principale are efect și asupra cererii de despăgubiri, în sensul că nu poate fi primită.

În plus, cu privire la constatarea inexistenței celor trei note informative, se adaugă și argumentul expus în prezenta decizie, a existenței unor relatări verbale și nu a unor note informative scrise de reclamant.

3. În concluzie, în drept, în temeiul art.312 alin.(1) teza a II-a Cod procedura civilă şi art.20 alin.(3) din Legea nr.554/2004, se vor respinge recursurile declarate de reclamant.

În temeiul art.312 alin.(1) teza I Cod procedura civilă şi art.20 alin.(3) din Legea nr.554/2004 se va admite recursul pârâtului C.N.S.A.S., se va casa sentinţa recurată şi, pe fond urmează a se respinge acţiunea reclamantului ca neîntemeiată.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

Respinge recursul declarat de Andrei Alexandru împotriva Sentinţei nr.3105 din 24 iunie 2010 a Curţii de Apel Bucureşti - Secţia a VIII-a contencios administrativ şi fiscal, ca nefondat.

Respinge recursul declarat de Andrei Alexandru împotriva Sentinţei nr.4070 din 22 octombrie 2010 a Curţii de Apel Bucureşti - Secţia a VIII-a contencios administrativ şi fiscal, ca nefondat.

Admite recursul declarat de Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii împotriva Sentinţei nr.3105 din 24 iunie 2010 a Curţii de Apel Bucureşti - Secţia a VIII-a contencios administrativ şi fiscal.

Casează sentinţa atacată şi pe fond respinge acţiunea, ca neîntemeiată.

Irevocabilă.

Pronunţată în şedinţă publică, astăzi 5 mai 2011.

JUDECATOR, G.Ilie **JUDECATOR,** Em.Albu **JUDECATOR,** I.Riciu

MAGISTRAT ASISTENT, M.Cucu

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA Cont. Adm.
Prezenta copie fiind conformă cu originalul aflat în dosarul acestei instanţe Nr. 3080/3/2008 şi legalizează de noi.
GREFIER ŞEF

Se anulează chitanţa/taxa de vărsământ Nr. ...
Cont ... din suma de ... lei
GREFIER ŞEF

Red. C.I.
Tehnored.T.E.
4 ex.
Jud. fond

Irevocabilă.